

Kulturdepartementet

Sendt pr. epost til postmottak@kud.dep.no

Oslo, 13. oktober 2020

Høring – Forskrift om midlertidig tilskudd til kulturarrangører som følge av covid-19 – Stimuleringsordning for kultursektoren (1. oktober - 31. desember 2020)

Artistorganisasjonen GramArt er landets største interesseorganisasjon for selvstendig næringsdrivende artister og musikere. Vi representerer ca. 3000 medlemmer, som i hovedsak er organisert som selvstendig næringsdrivende. Norske artister og musikere er dramatisk rammet av koronakrisen. Vi er derfor opptatt av at regjeringen får på plass tilstrekkelig gode støtteordninger, som gjør det mulig for denne gruppen å komme gjennom krisen.

Først og fremst må vi få berømme regjeringen og kulturministeren for å vise vilje til å hjelpe musikkbransjen gjennom denne krisen. Vi anser intensjonen med stimuleringsordningen som god. Vi ser imidlertid at det fortsatt er ganske langt igjen før denne ordningen vil kunne fungere etter sin hensikt. Vi er også av den oppfatning at ordningen kun vil være ett av flere virkemidler regjeringen må benytte. Vi regner derfor med at departementet og regjeringen fortsatt vil være lydhøre overfor de innspill som kommer fra musikkbransjen.

Nærværende forskrift ble sendt ut med svært kort høringsfrist. Den er relativt generell i sin utforming og overlater mye av detaljreguleringene til Kulturrådet. Vi skal derfor ikke legge skjul på at det har vært noe vanskelig å gi konstruktive tilbakemeldinger på denne. Vi skal likevel få gi følgende kommentarer:

1) Fortsatt behov for andre støtteordninger også etter 31.12.20

Det fremstår som klart for oss er at stimuleringsordningen ikke kommer til å være en ordning alle musikere og artister vil nyte godt av. Det vil i beste fall ta tid før den får noen reell effekt. Selv når den gjør det, er det grunn til å regne med at en del fortsatt vil falle utenfor. I hvilken grad ordningen blir treffsikker, gjenstår fortsatt å se.

Dette innebærer at det etter alle solemerker fortsatt vil være behov for kompensasjonsordningen for selvstendig næringsdrivende og frilansere også etter nyttår. Alternativet vil være å henvise deler av kulturbransjen til sosialstønad. Det er ikke en akseptabel løsning.

Vi støtter også Creo, NKA og Virkes innspill om behovet for en ordning med omstillingsmidler til utvikling av nye produkter og tjenester til etter krisen, etter mal av omstillingsordningen for reiselivet. Det samme gjelder behovet for en kompensasjonsordning til virksomheter som normalt leverer kritiske tjenester til arrangementer, men som på grunn av pandemien midlertidig ikke har et marked.

Dette er bemerkninger av mer generell karakter fra vår side, og ikke en direkte kommentar til utformingen av forskriften. Vi kommer derfor også til å spille disse inn i våre kommentarer til statsbudsjettet. Vi finner likevel grunn til å nevne de også her innledningsvis, da det kan fremstå virke som om stimuleringsordningen er tenkt å løse samtlige problemer Covid-19 har påført kulturlivet.

2) Alle inntektsstrømmer kan ikke ledes via arrangør

Vi vil også bemerke at vi finner det problematisk at regjeringen ser ut til å være av den oppfatning at den eneste måten å sikre til de forskjellige leddene rundt artister på er å honorere distribusjonsleddet, altså arrangørene. Det legges igjen opp til en løsning hvor artistene og deres nærmeste samarbeidspartnere gjøres avhengige av søknader fra en arrangør og tildeling til dette leddet. Vi deler ikke denne oppfatningen.

Vi vil derfor igjen presisere at den som skaper og fremfører musikken må anses å være den sentrale tilbyderen i musikkbransjen. Alle andre aktører (herunder arrangørene) utleder sine produkter fra dette hovedleddet. Det er da problematisk at hovedleddet er gjort til en underleverandør. Vi mener det er på tide at både kulturdepartementet og regjeringen tar dette inn over seg.

Spørsmålet har ikke utelukkende teoretisk interesse. Som vi har trukket frem tidligere, vil feilslutninger om hvem som er det reelle hovedleddet i en bransje ofte lede til at de støtteordningene som etableres ikke blir treffsikre nok. Det har vi sett eksempler på tidligere under denne pandemien, da arrangementsstøtten (opprinnelig benevnt «arrangørstøtten») ble innført.

Dersom kulturdepartementet ikke gjør de nødvendige endringene i innretningen av ordningene sine, vil resultatet bli at vi etter denne krisen står igjen med en rekke arrangører, men med en betydelig redusert stall av artister og band til å fylle spillestedene. Det vil være en paradoksall konsekvens.

3) Kommentarer til de enkelte bestemmelsene i utkastet til forskrift

Så over til noen mer spesifikke kommentarer til de foreslåtte bestemmelsene i forskriften.

a) Formålsbestemmelsen i § 2

Vi støtter innspillet fra Creo, Virke og NKA om at det gjøres et tillegg til § 2 litra b, som beskrevet under (endring i uthevet skrift), samt at det settes en øvre grense for normalkapasitet slik foreslått fra nevnte høringsinstanser:

- b. å stimulere til økt aktivitet i hele kulturarrangementets verdikjede gjennom at tilskuddsmottakere **forpliktet til å engasjere og overholde økonomiske forpliktelser overfor parter og underleverandører iht. alminnelig bransjepraksis for kulturarrangementer og forventet publikumskapasitet i normalsituasjon*.**

*Det vil være naturlig å sette en øvre grense for en slik normalkapasitet. Forslag: 5000 personer – tilsvarende såkalt «klubb-Spektrum-arrangement».

b) Arrangørbegrepet

Det er noe uklart for oss hvem som kan anses å være «arrangør» iht. § 3. Det bør presiseres at dette også kan inkludere andre enn rene spillesteder. Dersom en artist eller et band skal kunne ha en reell mulighet til å gjennomføre en turné, hvor det skal avholdes konserter på mange forskjellige spillesteder, må det aksepteres at et bookingbyrå, et management eller en artist selv skal kunne anses å være «arrangør» i forskriftens forstand. Det må være mulig for én slik aktør å søke om støtte til en hel turné.

Vi ber departementet vurdere hvilke opplysninger som skal kunne kreves dersom en slik arrangør er avsender av en søknad. Det er eksempelvis ikke normalt at en artist som leier et spillested har oversikt over samtlige kostnader hos det aktuelle spillestedet.

c) Forbud mot fortjeneste i arrangørleddet?

Det er i §9 bestemt at et tilskudd ikke kan overstige «differansen mellom en arrangørs kostnader og inntekter», knyttet til arrangementet. Slik vi leser dette, innebærer dette i realiteten et forbud mot fortjeneste i arrangørleddet.

Uavhengig av hvem som anses som arrangør (jfr. litra b) over) antar vi at dette ikke kan være hensikten. Det vil i så fall ikke foreligge noen økonomiske insentiv for å igangsette aktiviteter som faller inn under ordningen. Vi ber derfor om at departementet klargjør hva som er ment med denne bestemmelsen.

I den grad intensjonen har vært å begrense fortjenesten i arrangørleddet, må det i stedet settes et tak på dette.

d) Fastsettelse av tilskuddet størrelse

Det er en rekke forhold å bemerke med hensyn til selve vedtaket om fastsettelse av tilskuddets størrelse.

For det første vil vi bemerke at det må antas at vedtak for alle praktiske formål må fattes før bindende avtaler inngås mellom aktørene som skal nyte godt av ordningen. Det er derfor grunn til å tro at søknad om tilskudd til *gjennomførte* arrangementer kun vil skje i svært liten grad.

Videre er det foreslått i §8 at tilskuddsvedtaket skal fastsettes «*etter en skjønnsmessig helhetsvurdering*», under hensyn til en rekke momenter. Vår oppfatning er at bestemmelsen medfører en god del uforutsigbarhet. Det fremstår som uklart hvordan Kulturrådet skal vektlegge de opplistede momentene, kanskje særlig «tilgjengelig» og «relevant». Det er også grunn til å tro at disse vurderingene vil forlenge saksbehandlingstiden ikke ubetydelig.

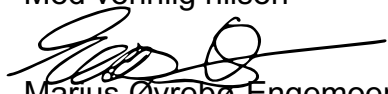
Vårt forslag er at Kulturrådet gis anledning til å vurdere kostnadsnivået, men at avkorting først kan skje etter at søker er gitt mulighet til å sannsynliggjøre nivået, f.eks. på bakgrunn av regnskapsdokumentasjon fra tidligere tilsvarende arrangementer.

I den grad det faktisk søkes etter gjennomføring, og en søker (arrangør) mottar mindre enn det er søkt om, savner vi klare retningslinjer fra departementet på hvordan dette «tapet» skal forplante seg nedover til underleverandører. Vi ber om at det presiseres i forskriften at dette tapet skal fordeles forholdsmessig mellom arrangør og underleverandører. I motsatt fall vil det være svært uforutsigbart i hvilken grad partene skal være forpliktet til å gjennomføre eller ikke.

Vi stiller også spørsmål om hva konsekvensen blir hvor det ytes lavere tilskudd enn det er søkt om, og konsekvensen blir at partene må nedskalere et planlagt arrangement. Vi ser at dette vil kunne resultere i at man kommer i konflikt med kravet om at «vesentlige endringer» krever varsling og ny godkjenning, jfr. § 5. Dette vil i så fall kunne forsinke søknadsprosessen ytterligere.

Dersom det skulle være spørsmål om dette høringssvaret, kan undertegnede kontaktes.

Med vennlig hilsen

Marius Øvrebø-Engemoen
daglig leder